

sosialurin

telf. 14720 — 11820
box 76, 3800 Tórshavn

Utgevari: p.f. sosialurin

Fyrirtaksstjóri: Tórfinn Smith

Bláðstjóri: Vilhelm Johannesen (abrygd)

Bláðmenn: Hogni Djurhuus

Johann Mortensen

Jan Muller

Lysingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sosialurin

Prent: Dimmalætting

Sjúkrasyststrar og næmingar

Limafundur verður hóskvældið hin 27.09. 1979 kl. 19.30 í Matarhøllini á Landssjúkrahúsinum.

Evni: Faklig krøv til góðskuna í heilsu- og sjúkraræktini.

Innleiðarar: Poula Poulsen, fyrstæðukvinna
Hjördis Hansen, fyrstæðukvinna
Marjun Tummassarson, fyrstæðuk.
Morentza Simonsen, skúlaheilsu-
systir
Erna Olsen, heimasjúkrasystir

Sjúkrasyststraráðið

Tøkk

Øllum tykkum mongu, sum hjálptu okkum og á ymiskan hátt sýndu samkenslu, tá góða mamma, vermamma, omma og langomma okkara, Súanna K. Hansen, Skopun, varð heimkallað og jarðað, takka vit hjartaliga.

Heilsan við Sálmi 25.8

Fyri tey avvarðandi
Sýnirir

Bil til salg

Volvo 164, árgang 1969 til salg. Kilometerstand 132.000. Vognen er synet í efteråret 1978.

Henvendelse, herunder om besigtigelse av vognen, kan ske til rigsbudgetet, tlf. 1 1040, kl. 10-15.

Rigsombudet
Kjeld Jensen
kontorchef

Lesnaður
til alla
familjuna

VIÐMERKING: SKULU NÚ EISINI KAPPAST VIÐ ROYNDARSTØÐINA

Í nr. 71 frá 15/9—79 hevur Sosialurin prát við Kára á Lofti um framleiðslu- og sölviðurskipti hjá føroyskum vakstrarhúsframleiðarum. Prátið er so mikið dapurt og negativt við m.a. hesum undirtitlunum: 1) 2000 meira til olju, 2) Tilskot, 3) Trupult, 4) 1400 óseldar pottaplantur, 5) Spell, 6) Einsamallur og 7) Onkur við sviðið soð, at hetta eigur ikki at standa ósvarað.

1) 2000 meira til olju. Kári, tú minnst væl tað stríð vit høvdu fyrri at fáa vakstrarhúsið á fótur her á stöðini, og var tað í tíðini, tá ið fyrsta stóra oljukreppan var. Tú minnst væl tær útrokningar vit gjørdur um vakstrarhúsframleiðsluna bæði undan og aftaná, tá ið oljukreppan hevði sett síni merkir. Tú minnst eisini, at hóast døpur skýggj, so vóru vit betur kappingarförir, sjálvt um oljan var vorðin munandi dýrari.

2) Tilskot. Tað er rætt, at innfluttar búnaðarvörur fáa munandi útflutningsstuðul. Tað frægesta á hesum økinum er, at arbeiða innan virkisfúsnan felagsskap (si seinni í viðmerkingunum), ið kann ávirka okkara politisku myndugleikar at fata hesi sjónarmið.

3) Trupult. Kári sigur, at tað er so trupult t.d. við tomatum, har brúkarin skal gjalda umleið 7 kr. fyri kilo av danskum, meðan tær føroysku tomatirnar ikki kunnu

seljast fyri minni enn 11 til 12 kr. kg. Viðari verður skrivað, at hóast oljuút-reiðslurnar eru vorðnar munandi størri, er tó eingin møguleiki at hækka prisin á tomatum. Tað sýnist nakað lögð at skriva soleiðis, tá ið ein er vitandi um, at prisurin til framleiðara av føroyskum tomatum í ár hevur verið 18-20 kr. fyri kilo.

4) 1400 óseldar pottaplantar. Kári sigur, at henda sølveru er rættliga avmarkað, og metir, at hesa tíðina verða bert einar 1500 plantur seldar av hesum slag, og at tær 1100 komu úr Hoyvík, og tí standa 1400 óseldar í Sandavági.

Tað kann vera rætt, at henda vørusøla er avmarkað, tí »avmarkað» sigur hvørki mær og mongum øðrum við als einki í hesum forinum, men tað skal upplýst, at solan er nógvur, nógvur ferðir størri vegna innflutning av somu vøru — nevniliga B. Himaless. At vakstrarhúsið á Lofti ikki útnyttar sínar sølurmøguleikar, men gevur seg undir treyðaðu sølu til ávísar handlar, tað tilkemur ikki stovninum at loysa.

5) Spell. Tú sigur, at tú ikki skilur, hvi Royndarstöðin framleiðir somu vøru sum tú, tá ið so nógv onnur blómusleg eru at velja í. Her til er at siga, at í des. 1978 varð framleiðsluáttan lögð hjá vakstrarhúsinum í Hoyvík fyri ári 1979, og í hesi áttan var eisini framleiðslu-

an av Begonia Himaless. Henda framleiðsla av B. Himaless var ikki royndar, hvørki í vakstrarhúsinum á Lofti ella á Royndarstöðini.

Tíðliga í vár ringdi stovnurin til Kára á Lofti og greiddi honum frá arbeiðsætlanini fyri árið, m.a. eisini framleiðslu av B. Himaless, sum longu tá vóru keyptir sum stiklingar. Umleið 1 mánað seinni ringdi Kári stovnin upp og sigur, at nú kom hann at kappast við Royndarstöðina, av tí at nú hevði hann eisini keypt stiklingar av B. Himaless.

6) Einsamallur. Tað verður sagt, at Kári er einsamallur maður í vakstrarhúsinum og, at tað krevur bæði tol og nógv arbeiði til at fáa alt at koyra, sum tað skal.

Vit eru púra samdir í hesum, og hetta vistu tú eisini væl av, tá ið tú fór undir hetta tiltak. Men, tú hevur langt frá verið einsamallur og framleiðslu- hevði ikki verið so viðbrekin, um tit vóru t.d. 50 mans, hvør við sínum virki, ið stóðu saman í felagsskapi. Til hetta skal bert nevast, at í fjør heyst (10. aug.) fóru 2 gartnarar (annar arbeiðir á stöðini) vestur til Kára á Lofti við tí endamáli, at kanna áhugan at stovna felag, ið kundi taka sær av felags áhugamálum, m.a. eisini framleiðslu- og sölviðurskiptum. Svárið var stutt og greitt nei. Kári var ikki hugaður at fara í nakað felag.

7) Onkur við sviðið soð.

Kári dyrlir ikki yvir, at fara fleiri føroyingar í gongd við at framleiða tomatir, so verður onkur, ið verður við sviðið soð. Tað er hugstoytt, at tú skal vera so dapurskygður, tí tað var tú ikki, tá ið tú fór at framleiða undir somu korum, sum stöðan er í dag. Fyri bert at taka eina vakstrarhúsframleiðslu t.d. tomatir (allar aðrar eru í sama mun), so veitst tú, at í 1964 framleiddu vit einki, men innfluttu 8 tons av tomatum. Góð 10 ár seinni framleiddu vit 10-12 tons og innfluttu 80 tons. Ferðasambandið økist og etivanar broyst, og tann dagur er møguliga ikki so langt burtur, tá ið vit eta nakað tað sama av tomatum sum hini norðanlondini.

Er tað tín hugsan Kári, at tá at framleiða 10-12 tons, meðan vit innflyta yvir 300 tons av tomatum, so skilji eg væl máttu, tú arbeiðir fram ímóti, fyri lættari at sleppa av við vøruna til óvanligan pris.

Vegna Royndarstöðina
H. Wardum

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

TIL JEG OG F.S.F.

Ein viðmerking til greinina í Glæðustrok 19. september 1979 um Eiðis-dómaratriðina og eitt sindur um dómning.

Nei, nei, Jógvan Edward, góði, nú er ovboðið. Nú ert tú farin um markið. Eg havi annars hildið, at ítróttarskriving tín er bæði skemtilig og ótráðinell, men nú haldi eg, at hon er vorðin rættligá komisk. So kanst tú tosa um rúkkur og komikarar. Tað kanst tú sjálvur vera, sum tú skrivar.

Greinin um dómaratriðina av Eiði er bæði ljót og grov og hartil beinleiðis malplaserad. Ein dystur millum HB og TB, vil í dag altíð vera ein harður tempodystur, og er tí ógvuliga torferur at døma. Eg kenni ongan føroyskan dómara, sum kann greiða hesa uppgávu soleiðis, at øll eru nøgd. Tiansheldur kann ein óroyndur dómari, sum Hans Erland, ikki væntast at fáa ug fyri

hesa uppgávu. Vánaveður ger aldri dómningina lættari heldur. Hetta átti tú at havt í huga, tá tú skrivar um dómning. Men istaðin kastar tú teg sum úlvur yvir býtið, á ein sera ljótan og manninkandi hátt. Tú tosar um Passer o.a., eg veit ikki hvønn, tú átti at verið sammettur við.

Skuldi tú finnaft at nokrum, dómning viðvíkjandi, átti tú at orðað at-finningarnar til F.S.F. F.S.F. átti istaðin at fingið eini tvey »borgarlig» orð um støðutakan teirra til tað stóra dómavanda: málið, sum føroyskur fót-bólur hevur at dragast við. Tað eru alt ov fáir dómara, og ber tað tí illa til at vera kritiskur, tá ið dómari skal setast. Tað er eisini stór synd, sum tit fara við teimum yngru

deildunum. Tað er bara sum best ber til, hvør ið dómir dystirnar hjá teimum yngru. Um tað er týðningarmikil dystur ella ikki. Eg veit gott, hvussu trupult tað er, at sita í nevnd o.s.f., men álvara tos, F.S.F., roynið væl-signaðir at beta um dóm-arastøðu okkara! Útbúgv-ið fleiri dómara og fylgi við dómning teirra. Verið ansnir, tá tit seta dómara til yngru deildirnar, eisini tá feløgini seta dómara!

Jógvan, leyp tú ikki eisini á, har garðurin er lægstur, men skima teg um, aðrenn tú leypur. Tann blaðetikkur, tú her sýnir okkum, stendur í botni. Tað skuldi eisini verið óneyðugt at greitt tær frá, hvørja ávirkan blaðskrivning kann hava. Einahelst kann persónlig

forfylging í bløðunum verða sera óheppin í okkara litla samfelag. Nei, Jógvan, halt tú heldur uppat við hasum nasa-djarvu og ofta síðleysu áløpunum á ymiskar persónar. Mær tykist, sum um tú roynir at vera skemtiligur, men uttan at vilja tað, verður eitt sindur óreinar istaðin. Men tað er eisini ein spurningur um at sigga garðin. Eg haldi, at tú átti at givið eiðismonnum eina umbering.

Grundin til, at eg skrivi hesa greinina, er at finna í orðatakunum: »Tann, ið tigur, hann samtykkir». Og eg eri ikki samdur við »jeg» í tí hann skrivar í áðurnevndu grein.

Við ítróttarkvæðu
Finnur Helmsdal